

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	Protokolant sądowy – stażysta Anastazja Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa *H. S. i U. W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

przy udziale zainteresowanego (...) *S.A. w B.*

o przyłączenie do sieci

na skutek odwołania powódek od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 3 grudnia 2012 roku Nr (...) (...) (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 3 grudnia 2012 roku Nr (...) (...) (...) w ten sposób, że ustala treść:

- §3 ust. 2: „nieodpłatnego udostępnienia (...) S.A. swojej nieruchomości w celu budowy i rozbudowy sieci elektroenergetycznej zgodnie z wydanymi warunkami przyłączenia, jak również do zapewnienia dostępu, wraz z niezbędnym sprzętem, do urządzeń stanowiących własność (...) S.A. o ile zostaną posadowione na nieruchomości Podmiotu P. w celu usunięcia awarii, kontroli, przeglądu, modernizacji oraz do dostępu do układu pomiarowo - rozliczeniowego, a w razie potrzeby jako zabezpieczenie tego prawa Podmiot Przyłączony na żądanie (...) S.A., ustanowi na rzecz (...) S.A. odpowiednią służebność przesyłu, w formie aktu notarialnego z wpisem do księgi wieczystej,”

- pkt 5.3 Warunków przyłączenia: „Wybudować na działkach (...) uproszczoną słupową stację transformatorową 15/0, 4kV”,

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,

3. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania.

SSO Dariusz Dąbrowski

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją (...) (...) (...) z dnia 3 grudnia 2012 roku na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 30 ust. 1 ustawy prawo energetyczne i art. 104 k.p.a. oraz § 2 i 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 lipca 2002 roku w sprawie szczegółowego zasięgu terytorialnego i właściwości rzeczowej oddziałów Urzędu Regulacji Energetyki po rozpoznaniu wniosku P. H. S. i P. U. W. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) S.A. z siedzibą w L. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej obiektu (budynku) zlokalizowanego na działce nr (...) w S. (gminie P.), orzekł zawarcie pomiędzy P. H. S. i P. U. W. (zwane dalej (...)), a (...) S.A. z siedzibą w L. (zwana dalej również Przedsiębiorstwem lub (...)) umowy o przyłączenie do sieci elektromagnetycznej obiektu zlokalizowanego na działce (...) w S. Małych (gminie P.) według przedstawionego przez Przedsiębiorstwo projektu umowy z dnia 14 września 2012 roku wraz z załącznikami, stanowiącego jednocześnie załącznik do niniejszej decyzji, ze zmianami podanymi poniżej:

1) Część wstępna umowy otrzymuje brzmienie:

„zawarta pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w (...) (...) ul. (...), Oddział B. z siedzibą w B., wpisaną do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy Lublin-Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku, IV Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS (...), NIP (...), REGON (...), z kapitałem zakładowym (...) zł w pełni opłacony zwaną w dalszej treści umowy (...) S.A.”, reprezentowaną w niniejszej umowie przez:

1. Pana J. D. – Dyrektora Generalnego (...) S.A. Oddział B.

,a

1/ P. H. S., PESEL (...),

2/ P. U. W. PESEL (...)

zamieszkałymi w W., (...), przy ul. (...)

zwanymi dalej łącznie (...),

została sporządzona umowa o treści następującej:”

2) § 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„nieodpłatnego udostępnienia (...) S.A. swojej nieruchomości w celu umożliwienia budowy i rozbudowy sieci w zakresie niezbędnym do realizowania przyłączenia”

3) § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„dostarczenia do (...) S.A. prawomocnej decyzji pozwolenia na budowę obiektu o którym mowa w nagłówku, lub innego dokumentu wymaganego ustawą prawo budowlane, nie później niż 6 miesięcy przed terminem przyłączenia.”

4) § 3 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„zawarcie umowy obejmującej swoim zakresem świadczenie usługi dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej (umowy kompleksowej) albo umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej oraz umowy sprzedaży energii elektrycznej, najpóźniej w terminie 14 dni od daty określonej w § 1 ust. 5.

5) §5 otrzymuje brzmienie:

„Przedstawicielami stron upoważnionymi do wymiany danych i informacji w trakcie realizacji niniejszej umowy oraz podejmowania ustaleń koordynacyjnych są:

Ze strony Podmiotu P. H. S., nr Tel. (...),

Ze strony (...) S.A. – Pan K. K., nr Tel (...).”

6) w Warunkach Przyłączenia nr RE4- (...), stanowiących załącznik o umowy po pkt. 5.4 dodaje się pkt. 5.5 o następującym brzmieniu:

„Opracowanie dokumentacji, uzgodnienie i zatwierdzenie oraz wybudowanie przyłącza zgodnie z dokumentacją i obowiązującymi w tym zakresie przepisami”.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosły powódki H. S. oraz U. W. zaskarżając decyzję w części dotyczącej pkt. 1),2),3) i 4) decyzji i wnosząc o zmianę w części zaskarżonej decyzji i ustalenie zawarcia umowy o przyłączenie wraz z załącznikami w brzmieniu ustalonym przez Prezesa Urzędu z następującymi zmianami:

-§ 1 ust. 5 Strony ustalają termin przyłączenia do dnia 30.11.2014 roku,

-§ 3 ust. 2 i 3 skreśla się,

-§ 6 ust. 1 Każdej ze stron przysługuje prawo wcześniejszego rozwiązania niniejszej umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia biegnącego od końca miesiąca w którym doręczono wypowiedzenie,

-§ 7 Strony ponoszą odpowiedzialność z tytułu tej umowy na zasadach określonych przepisami kodeksu cywilnego,

-§ 8 Spory wynikające z realizacją umowy podlegają rozpoznaniu przez sądy powszechne,

-§ 9 ust. 3 i 4 skreśla się,

-pkt 5.1 Warunków Przyłączenia nr (...) (...) „Wstawić słup rozgałęźny w linii napowietrznej 15KV G.-O. posadowiony na działce ewidencyjnej (...)”,

-pkt. 5.3 Warunków Przyłączenia nr (...) (...), „Wybudować na działce (...) uproszczoną słupową stację transformatorową 15/0,kV.”,

-dodać w Warunkach Przyłączenia nr (...) (...) pkt. 5.6 „Uzyskać na rzecz (...) ustanowienie służebności przesyłu obciążającej nieruchomość stanowiącą działkę (...)”.

Ewentualnie powódki wnoszą o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do merytorycznego rozpoznania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Nadto wniosły o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji powódki zarzuciły:

- 1) naruszenie przepisów art. 7-8, 10 i 12, art. 35 § 1 i art. 73 § 1 k.p.a.
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności art. 1 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 1,2,3 i 12, art. 8 ust. 1, art. 23 ust. 2 pkt. 12 ustawy prawo energetyczne w związku z art. 1, 5, 140, 305¹ § 1, 305², 385¹ §1, 2 i 4, art. 471, 473 § 1 i art. 485 k.c.
- 3) nie wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności faktycznych,
- 4) sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powódek na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż dokonując ponownej analizy zarzutów zawartych w odwołaniu stwierdził, że brak jest podstaw do zmiany lub uchylecia zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie powódek pismem procesowym z dnia 11 czerwca 2013 roku zainteresowany – (...) S.A. z siedzibą w L. Oddział B. z siedzibą w B. wniósł o oddalenie odwołania przychylając się do stanowiska pozwanego oraz w całej rozciągłości poparł i zaakceptował wyrażone w nim twierdzenia i wnioski.

Pismem procesowym z dnia 20 czerwca 2014 roku powódki podtrzymały stanowisko zajęte w sprawie i wnioski zawarte w odwołaniu. Powódki podniosły, że w decyzji Burmistrza miasta P. nr (...) z dnia 13 kwietnia 2012 roku naniesione zostały linie rozgraniczające oraz posadowienie słupów trafostacji i linii napowietrznej, wskazując przy tym, iż te same słupy nie mogą być posadowione na dwóch różnych nieruchomościach, a ich posadowienie zostało jednoznacznie oznaczone.

Na rozprawie strony podtrzymały stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Pismem z dnia 5 marca 2012 roku (...) z siedzibą w L. Oddział B. z siedzibą w B. w odpowiedzi na wniosek powódek odmówił wydania warunków przyłączenia i zawarcia umowy o przyłączenie do sieci dystrybucyjnej 0,4kV obiektu w miejscowości S. z powodu braku technicznych warunków przyłączenia.

Wnioskiem z dnia 2 kwietnia 2012 roku H. S. i U. W. wniosły o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez Przedsiębiorstwo umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej obiektu zlokalizowanego na działce nr (...) we wsi S..

Decyzją nr (...) o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z dnia 10 kwietnia 2012 roku Burmistrz miasta P. ustalił lokalizację inwestycji celu publicznego w tym warunków i szczegółowych zasad budowy napowietrznej linii energetycznej i stacji transformatorowej słupowej.

Pismem z dnia 8 maja 2012 roku Prezes URE zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz wezwał do przedstawienia wyjaśnień oraz przesłania uwierzytelnionych dokumentów. Nadto pismami z dnia 12 czerwca, 31 sierpnia, 24 września i 11 października 2012 roku wzywał strony do przesłania dodatkowych wyjaśnień i dokumentów, co też strony uczyniły.

Pismem z dnia 15 listopada 2012 roku Prezes URE zawiadomił strony o zakończeniu postępowania dowodowego i poinformował o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 10 dni od dnia doręczenia pisma, z którego uprawnienia skorzystało Przedsiębiorstwo nie zgłaszając uwag. Powódki nie skorzystały z przysługującego im uprawnienia.

W dniu 3 grudnia 2012 roku Prezes Urzędu wydał zaskarżoną decyzję, od której powódki wniosły przedmiotowe odwołanie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy i aktach administracyjnych i uznał stan faktyczny ustalony przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na dzień wydania decyzji to jest 3 grudnia 2012 roku za prawidłowy i bezsporny. Powódki nie zaprzeczyły ustaleniom poczynionym przez Prezesa URE dokonując jedynie innej interpretacji okoliczności faktycznych wskazanych w decyzji, w związku z czym uznać należało je za przyznane na podstawie art. 230 kpc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w odwołaniu powódki nie wskazały na czym miałyby polegać naruszenie większości wskazanych w petitum odwołania przepisów, stąd Sądowi niezmiernie trudno odnieść się do poszczególnych podnoszonych przez odwołujące się nieprawidłowości.

Co do zarzutu naruszeniu przepisów postępowania administracyjnego przez Prezesa URE, stwierdzić należy, że ewentualne naruszenie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania administracyjnego nie jest przedmiotem postępowania przed tutejszym Sądem i nie stanowi samoistnej podstawy uchylenia decyzji w tym postępowaniu. Wniesienie odwołania od decyzji administracyjnej wszczyna postępowanie sądowe, w którym Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpoznaje sprawę od nowa. Dlatego wniosek powoda o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji Prezesa URE oparty o naruszenie przez Prezesa w toku postępowania administracyjnego przepisów k.p.a. nie może być w toku niniejszego postępowania uwzględniony.

Bezzasadny jest zarzut dotyczący braku kompetencji Prezesa do orzekania w zakresie sporu dotyczącego umowy o przyłączenie do sieci, tj. art. 8 ust. 1 w zw. z art. 23 ust. 2 pkt 12 prawa energetycznego. Zgodnie z tym przepisem do kompetencji Prezesa URE należy rozstrzyganie w sprawach spornych dotyczących między innymi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Ustalona i jednolita linia orzecznicza przyjęta przez Sądy rozstrzygające w sprawach dotyczących kompetencji Prezesa URE (wyrok SN w sprawie I CKN 944/00, wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie w sprawach: VI ACa 1142/09, VI ACa 1500/11, VI ACa 1508/11) wskazuje, iż Prezes Urzędu jest władny rozstrzygać w drodze konstytucyjnych decyzji administracyjnych, wyłączenie w sprawach spornych, w których konkretnemu żądaniu wnioskodawcy, odpowiada publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego, a zatem obowiązek wynikający z ustawowej normy prawnej o charakterze *ius cogens*. Tak więc Prezes URE rozpoznając sprawę bada wszelkie przesłanki, które mają wpływ na ukształtowanie stosunku prawnego mającego połączyć strony konkretnego sporu.

W odwołaniu nie wskazano w żadnym miejscu w jaki sposób pozwany wydając decyzję miał naruszyć art. 1 ust. 1 i 2 prawa energetycznego. Jest to przepis ogólny mający na celu sprecyzowanie i określenie zakresu podmiotowego i przedmiotowego ustawy, określając także podstawowe i najważniejsze cele tej ustawy, jak również kierunkowy zakres wytycznych co do przyjętych wartości interpretacyjnych.

Sąd nie znalazł także powodów dla uznania, iż pozwany wydając decyzję naruszył treść art. 7 ust. 1, 2, 3 i 12 prawa energetycznego. Strony nie doszły do porozumienia co do treści umowy przyłączeniowej, wobec czego Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na mocy art. 8 ust. 1 prawa energetycznego wydał decyzję zastępującą tą umowę. Art. 7 ust. 2 wskazuje jakie elementy powinny znaleźć się w tego typu umowie i zdaniem Sądu zapisy te w umowie zawartej w decyzji się znalazły. Dlatego też większość zmian żądanych w odwołaniu przez powódki nie mogło zostać uwzględnione, albowiem mają one swoje umocowanie właśnie w treści art. 7 ust. 2 prawa energetycznego. Odnosząc się do poszczególnych wniosków strony powodowej wskazać należy, że termin przyłączenia proponowany w odwołaniu jest nierealny do spełnienia, chociażby ze względu na nieprawomocność decyzji przyłączeniowej, co powoduje, że Sąd nie może wydawać orzeczenia, które jest niewykonalne.

Sąd nie znalazł także podstaw do skreślenia z umowy §3 ust. 2 i 3. Zapisy te są zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 prawa energetycznego obowiązkowym elementem umowy przyłączeniowej, co powoduje, że nie mogą one zostać pominięte na życzenie jednej ze stron, lub nawet zgodnie z wolą obu stron umowy. Powódki nie określiły zaś w odwołaniu alternatywnego projektu zapisu, który ich zdaniem prawidłowo zabezpieczałby ich prawa wobec przedsiębiorcy.

Co do zmiany §6 ust.1 umowy, sąd nie znalazł żadnych dostatecznych argumentów dla skrócenia okresu wypowiedzenia umowy, tym bardziej, że odwołanie uzasadnienia dla proponowanej zmiany nie posiada.

Co do żądania zmiany §7 umowy, to propozycja nie znajduje uzasadnienia wobec treści art. 7 ust. 2 prawa energetycznego. Przepis ten stanowi, że umowa przyłączenia do sieci powinna zawierać zapisy określające odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy, a w szczególności za opóźnienie terminu realizacji prac w stosunku do ustalonego w umowie. Brak jest podstaw do zastępowania obowiązkowego zapisu

umownego odniesieniem do ogólnych przepisów kodeksu cywilnego. Zapisy określające odpowiedzialność stron za niedotrzymanie warunków umowy muszą zostać w umowie przyłączeniowej skonkretyzowane i dopiero w przypadku dalszej odpowiedzialności odszkodowawczej mają zastosowanie zapisy kodeksowe. Prawo energetyczne niewątpliwie stanowi *lex specialis* wobec kodeksu cywilnego.

Niezrozumiałe jest żądanie zmiany §8 umowy, albowiem nie nakazuje ono prowadzenia obligatoryjnie postępowania mediacyjnego, a jedynie proponują przeprowadzenie normalnych rozmów przed wytoczeniem sprawy sądowej. Pierwszeństwo zawsze powinno mieć przesądowe zakończenie sporów, niewyobrażalna jest bowiem sytuacja, aby z każdą sprawą iść do sądu nie próbując jej wcześniej zakończyć w drodze normalnych negocjacji.

Także Sąd nie znalazł podstaw dla wykreślenia zapisu ust. 3 i 4 z §9 umowy przyłączeniowej, brak jest także w odwołaniu uzasadnienia takiego żądania. Sąd podziela stwierdzenie pozwanego, że zapisy te są niezbędne dla realizacji umowy przez przedsiębiorcę. Nie naruszają one także jakichkolwiek ogólnie obowiązujących przepisów prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd nie znalazł podstaw do uznania, aby wydana decyzja w jakikolwiek sposób naruszała przepis art. 7 ustawy prawo energetyczne.

Jak wyżej wskazano przepisy prawa energetycznego stanowią *lex specialis* w stosunku do kodeksu cywilnego, wobec czego mają pierwszeństwo zastosowania przepisy energetyczne. Dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do uznania, aby pozwany naruszył w swojej decyzji wskazane w odwołaniu przepisy kodeksu cywilnego, tym bardziej, że większość z tych zarzutów nie zostało uzasadnionych w odwołaniu (naruszenie art. 1). W pierwszej kolejności należy zauważyć, że nie mają racji skarżące, wskazując, że zasady i warunki umów określa art. 385¹§1, 2 i 4 k.c. Wskazać należy, że zapisy te doznają ograniczenia wobec treści przepisów prawa energetycznego, które w art. 17 ust. 2 wskazuje jednoznacznie jakie zapisy musi zawierać umowa przyłączeniowa. Nadto wymienione przepisy k.c. nie odnoszą się do postanowień określających głównych świadczeń stron. To samo dotyczy naruszenia art. 471 i 485 k.c. gdyż jak wyżej wskazano zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 w zw. z art. 7 ust. 12 prawa energetycznego obliguje do określenia zasad odpowiedzialności wprost w umowie. Nie ogranicza to oczywiście dochodzenia dalszych roszczeń na zasadach ogólnych. Wobec powyższego. Sąd nie znalazł także podstaw do stwierdzenia naruszenia art. 473 k.c. wobec treści cytowanych przepisów prawa energetycznego, mając także na uwadze, że zapisy umowy nie są niezgodne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd uznał jednakże, że niektóre zapisy decyzji nie znajdują podstawy na obecnym etapie postępowania oraz w obliczu zgromadzonych dowodów. Sąd nie potrafił znaleźć uzasadnienia dla pozostawienia zapisu pkt 5.3 Warunków przyłączenia w treści proponowanej przez pozwanego. Prawomocna Decyzja nr (...) Burmistrza P. o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego z dnia 10.04.2012 roku, jednoznacznie określiła lokalizację inwestycji na działkach geodezyjnych o numerach ewidencyjnych (...). Prezes Urzędu w żaden racjonalny sposób nie uzasadnił z jakiej przyczyny swoją decyzją zmienił prawomocną decyzję innego organu, nie podał także podstawy prawnej takiego działania. Dla bytu umowy przyłączeniowej żadnego znaczenia nie ma fakt, że osoby będące właścicielami sąsiednich działek wyszły poza granicę działki (...), która jest wykorzystywana jako droga, dokonując nasadzeń drzew lub stawiając ogrodzenie poza granicą swojej działki, przez co poprowadzenie linii energetycznej może spowodować utrudnienia w korzystaniu z drogi. Powódki nie mogą ponosić odpowiedzialności z uwagi na działania innych osób, które przekraczają granice swojej własności. Treść decyzji Prezesa Urzędu przekreśla możliwość ugodowego załatwienia sprawy i budowy inwestycji na przykład w granicy działek (...). Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że zapis pkt 5.3 Warunków przyłączenia należało zmienić i dokonać zapisu zgodnego z Decyzją nr (...) Burmistrza P.. Sąd stanął na stanowisku, że zmiana zapisu pkt 5.3. Warunków przyłączenia, prowadzi do potrzeby zmiany §3 ust. 2 Umowy przyłączeniowej, poprzez wykreślenie części dotyczącej opisu służebności, jaka ma zostać ustanowiona przez powódki na rzecz Przedsiębiorstwa. Na obecnym etapie postępowania nie jest znane umiejscowienie inwestycji i pozostawienie zapisu może naruszyć przepisy dotyczące służebności przesyłu. Odpowiednie zapisy dotyczące ustanowienia służebności powinny zostać przyjęte dopiero po dokładnym ustaleniu lokalizacji obiektu. Mając powyższe na uwadze Sąd nie dokonał zmiany pkt 5.1 Warunków przyłączenia, albowiem nie jest możliwe na obecnym etapie dokładne określenia miejsca posadowienia słupa rozgałęźnego w linii napowietrznej 15kV G. – O.. Podobnie

brak jest na obecnym etapie postępowania zobowiązania jakichkolwiek podmiotów w tym właściciela działki (...) do uzyskania służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów, to Sąd podziela zdanie pozwanego, że występowanie pola magnetycznego przy tafostacji nie ma żadnego związku z przedmiotowym postępowaniem i nie może wpłynąć na treść podejmowanych decyzji, zastępujących umowę. Także zarzut powódek, które wskazały, że zainteresowany będzie prowadził działalność zarobkową nieodpłatnie na nieruchomości powódek nie jest prawidłowy, albowiem z umowy nie wynika, aby służebność przesyłu o ile będzie ustanowiona była bezpłatna, a energia ma być doprowadzona w ten sposób jedynie do nieruchomości powódek. Wobec przedstawionych przez zainteresowanego badań sieci nieprawidłowy jest zarzut powódek, które wskazują na doprowadzenie energii do ich nieruchomości bez rozbudowy linii. Zarzut ten nie został poparty żadnym dowodem, żadnymi wyliczeniami, które mogłyby choćby uprawdopodobnić, że Zainteresowany przedstawił nieprawidłowe dane co do spadku napięcia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ §2 kpc orzekł jak w sentencji.

Kierując się względami słuszności i brakiem dysproporcji w poniesionych przez strony kosztach Sąd uznał za właściwe znieść wzajemnie między stronami (powódkami i pozwanym) koszty procesu w oparciu o art. 100 kpc. Przepis ten stanowi wyjątek od zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 kpc, promujący uczciwe zachowanie się strony powodowej. Zgodnie art. 100 w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Zdaniem Sądu słusznym jest odstąpienie od ogólnej reguły w zakresie rozliczania kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Dariusz Dąbrowski